№ 288 (415). Rok II. Warszawa, 21 grudnia 1921 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU

NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **20 mk.**

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 288-go.

Ukazał się w druku „Dz. Ust. Rz. Polskiej" N-r 102 z dnia 20 grudnia 1921 r. zawierający treść następującą: 1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. w przedmiocie przedłużenia okresu organizacji sądownictwa. 2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie niektórych postanowień ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o zwalczaniu lichwy wojennej na obszarze b. dzielnicy pruskiej. 3) Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 r. o uregulowaniu podatku od papierosów. 4) Rozporządzenie wykonawcze Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 19 listopada 1921 roku w przedmiocie uregulowania podatku od tytuniu i od wyrobów tytuniowych. 5) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 grudnia 1921 r. o taksie aptekarskiej oraz o wydawaniu środków leczniczych.

USTAWA

z dnia 15 listopada 1921 r.

o Skarbie Narodowym.

Art. 1. Skarb Narodowy jest funduszem nietykalnym, składa się ze złota i srebra i przeznaczony jest na zabezpieczenie przyszłej waluty polskiej.

Art. 2. Na utworzenie i zasilenie Skarbu Narodowego przeznacza się:

a) całkowity majątek, zebrany na mocy dekretu z dnia 29 stycznia 1919 r. o Skarbie Narodowym, powstałym z ofiar prywatnych (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 129),

b) składane na Skarb Narodowy ofiary osób prywatnych,

c) całkowity zapas złota i srebra oraz przedmiotów, z tych kruszców wyrobionych, pozostających jako własność państwowa w posiadaniu poszczególnych władz, urzędów i instytucji państwowych, cywilnych i wojskowych,

d) złoto i srebro, gromadzone dla Skarbu Narodowego przez instytucje państwowe w drodze skupu.

Art. 3. Dysponowanie majątkiem przeznaczonym na utworzenie i zasilenie Skarbu Narodowego (art. 2) nastąpić może jedynie według zasad niniejszej ustawy lub ustaw późniejszych.

Art. 4. Wszystkie zapasy złota i srebra, będące jako własność państwowa w posiadaniu władz, urzędów oraz instytucji państwowych, cywilnych i wojskowych, w tej liczbie i Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, jak niemniej przechodzące do ich rozporządzenia z tegoż tytułu, przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego z zapisaniem na dobro budżetu tych władz, urzędów i instytucji sumy, odpowiadającej cenie nabycia, lecz nie wyżej od ceny rynkowej w dniu przyjęcia tych zapasów przez Skarb Narodowy, obliczonej podług ilości zawartego w nich złota i srebra. Tak samo postępuje się z posiadanemi przez wspomniane władze, urzędy i instytucje zapasami złota i srebra, które wpływają w charakterze danin i podatków specjalnych.

Przepis ten nie stosuje się do przedmiotów z kruszców szlachetnych, niezbędnych do specjalnego użytku władz, urzędów i instytucji, a nie mogących być zastąpionemi przedmiotami z innych materjałów.

Wszystkie kruszce szlachetne, w tej liczbie i platyna, otrzymane lub otrzymywane przez władze, urzędy i instytucje państwowe i publiczne, oraz instytucje i osoby prywatne, jako ofiary na cele państwowe ogólne, lub też uzyskane przez władze, urzędy i instytucje państwowe, cywilne i wojskowe, bezpłatnie z jakichkolwiekbądź innych tytułów, jako to w drodze przejęcia po dawniejszych rządach, zdobyczy wojennej, konfiskaty i t. p., przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego bezpłatnie: złoto i srebro zaś, otrzymywane przez władze, urzędy i instytucje państwowe, cywilne i wojskowe, jako ofiary i zapisy na specjalne cele państwowe, społeczne i publiczne, przelewa się na rzecz Skarbu Narodowego za cenę, ustaloną w dniu tego przelewu dla skupu złota i srebra dla Skarbu Narodowego na wolnym rynku.

Art. 5. Zarząd Skarbem Narodowym powierza się specjalnej „Komisji Skarbu Narodowego" pod zwierzchnim nadzorem Ministra Skarbu. Organem wykonawczym Komisji Skarbu Narodowego w zakresie tego zarządu jest Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa.

Art. 6. W skład wymienionej w art. 5 Komisji wchodzą przedstawiciele: dwóch od Ministerstwa Skarbu, oraz po jednym od Sejmu, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, Głównego Urzędu Probierczego oraz Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej. Przedstawiciela Sejmu deleduje Sejm na wniosek Komisji Skarbowo-Budżetowej.

Przewodniczącym Komisji jest wyznaczony w tym celu przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, a w razie nieobecności zastępuje go drugi przedstawiciel Ministerstwa Skarbu.

Art. 7. Komisja Skarbu Narodowego ustala w myśl przepisów niniejszej ustawy zasady gromadzenia i przechowywania Skarbu oraz nadzoru nad nim, zasady i ceny skupu złota i srebra (art. 2), przetapiania przedmiotów ze złota i srebra na sztaby (art. 10), oraz sprzedaży przedmiotów, nie nadających się do przechowania w Skarbie Narodowym (art. 11). Postanowienia i zarządzenia Komisji Skarbu Narodowego uzyskują moc po ich zatwierdzeniu przez Ministra Skarbu.

Art. 8. Celem uzyskania funduszów na pokrycie kosztów nabywania i przejmowania złota i srebra dla Skarbu Narodowego w trybie art. 2 p. c) i d) upoważnia się Ministra Skarbu do wydawania na sumę, nie większą niż użyta na cel powyższy, opiewających na marki polskie bezterminowych zobowiązań Skarbu z tytułu skupu złota i srebra.

Art. 9. Zobowiązania Skarbu, wymienione w art. 8, nie są przeznaczone do obiegu i stanowią jedynie zabezpieczenie długu w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, powstałego z tytułu nabywania i przejmowania złota i srebra. Zobowiązania powyższe stanowią zabezpieczenie dla emisji biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, nieliczonych zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 31, poz. 179, z r. 1902) do kwoty dozwolonej ustawowo emisji niepokrytej.

Art. 10. Przedmioty złote i srebrne, z wyjątkiem wymienionych w art. 11, oraz złoto i srebro w sztabach w stanie nieprzerobionym, przeznaczone na Skarb Narodowy, przetapia się w Głównym Urzędzie Probierczym na sztaby na zasadach określonych przez Komisję Skarbu Narodowego, Komisja Skarbu Narodowego może również zarządzić przetopienie na sztaby monet złotych i srebrnych.

Art. 11. Przedmioty złote i srebrne, przeznaczone na Skarb Narodowy, o ile zawarte w nich złoto i srebro znacznie ustępuje wartości tych przedmiotów, jako całości oraz przedmioty, nie zawierające złota, ani srebra, o ile mogą być bez zmniejszenia swej wartości użyte na cele państwowe i publiczne, odstępuje się właściwym urzędom i instytucjom państwowym lub samorządowym po cenie szacunkowej; o ile zaś, mając znaczenie archeologiczne, numizmatyczne, historyczne, lub artystyczne, nadają się do przechowania w zbiorach muzealnych publicznych, podlegają sprzedaży za cenę oznaczoną przez Ministerstwo Sztuki i Kultury celem przekazania Muzeum Narodowemu i innym muzeom państwowym, o ile zaś przedmioty te nie nadają się na cele powyższe, zostają one sprzedane na zasadach, określonych przez Komisję Skarbu Narodowego. Również może być sprzedana za zgodą Ministra Skarbu część srebra, przeznaczonego na Skarb Narodowy, celem niezwłocznego użycia równowartości w myśl art. 12.

Art. 12. Kwoty, uzyskane w myśl art. 11 na rzecz Skarbu Narodowego, oraz ofiary w gotówce, składane na Skarb Narodowy, winny być całkowicie zużyte na powiększenie tego skarbu w drodze przejmowania złota i srebra od urzędów i instytucji państwowych oraz nabywania go w myśl art. 2 punkty c) i d).

Art. 13. Koszty zarządu Skarbu Narodowego ponosi Skarb Państwa.

Art. 14. Sprawozdania ze swych czynności, w szczególności zaś ze stanu zapasu kruszcu, Komisja Skarbu Narodowego ogłasza conajmniej dwa razy na rok. W sprawozdaniach tych winna być wykazana ilość czystego złota i srebra w kilogramach, wartość podług ceny rynkowej w dniu sprawozdania oraz wartość według równi monetarnej, którą określa się na podstawie art. 5 ustawy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 7-go grudnia 1918 r. (Dz. Pr. Nr. 19, poz. 56). W sprawozdaniu winna być podana także ogólna suma zobowiązań Skarbu, wydanych z tytułu nabycia i przejmowania złota i srebra dla Skarbu Narodowego. Niezależnie od wymienionych wyżej sprawozdań Komisja Skarbu Narodowego winna ogłaszać pod bilansami Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej dane o ilości i wartości kruszców, stanowiących własność Skarbu Narodowego.

Art. 15. Z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc dekret z dnia 29 stycznia 1919 r. o Skarbie Narodowym, powstałym z ofiar prywatnych (Dz. Pr. Nr. 11, poz. 129)·

Art. 16. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
Trąmpczyński.

Podp. Prezydent Ministrów:
(—) *Antoni Ponikowski.*

Minister Skarbu
Michalski.

ROZPORZĄDZENIE
Rady Ministrów
z dnia 24 listopada 1921 r.
o podwyższeniu akcyzy od zapałek.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Stopę opodatkowania zapałek, ustanowioną dla b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. N-r 50 poz. 304) w wysokości jednej marki od pudełka, zawierającego nie więcej, jak 60 sztuk zapałek, podwyższa się na dwie marki.

§ 2. Ustanowioną w § 9 rzeczonego rozporządzenia stopę opodatkowania w b. zaborze austrjackim zapalniczek podwyższa się:

1) co do zapalniczek kieszonkowych o wadze poszczególnej sztuki nie większej, niż 25 gramów—z dwudziestu pięciu marek na pięćdziesiąt marek od sztuki,
2) co do większych zapalniczek kieszonkowych—z pięćdziesięciu marek na sto marek od sztuki,
3) co do zapalniczek stołowych i ściennych — ze stu pięćdziesięciu marek na trzysta marek od sztuki.

§ 3. Banderole podatkowe, wykupione przed dniem 1 stycznia 1922 r. po dotychczasowej „niższej cenie, będzie można użyć począwszy od dnia 1 stycznia 1922 r. do naklejania na pudełka z zapałkami pod warunkiem uprzedniego dopłacenia różnicy pomiędzy dotychczasową a podwyższoną stopą akcyzy.

§ 4. Wykonanie tego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski.

Minister Skarbu:
Michalski.

Sprawy aprowizacyjne.

APROWIZACJA MIAST.

Towarzystwo aprowizacji miast Polski i ziem wschodnich, przystępując do realizacji wysuniętego na ogólnem zebraniu projektu przejścia na spółki akcyjne, celem dalszego rozwoju swej działalności, odbyło onegdaj zjazd delegatów za interesowanych miast i instytucji, na którym utworzył się komitet organizacyjny spółki akcyjnej.

W obradach pod przewodnictwem prezydenta Lwowa p. Neumana wzięli udział: prezydent Piotrkowa p. Wallas, wiceprezydenci Krakowa dr. Bobrowski, Tarnowa dr. Tertil, Łowicza dr. Stanisławski, Lublina p. Dylawski, prezydent Włocławka p Rożewski prezes Rady m. Białegostoku p. Filipowicz. Po szczegółowem przedyskutowaniu zasadniczych punktów ustawy przyszłej spółki i warunków przejścia Towarzystwa z ograniczoną odpowiedzialnością na Tow. akcyjne, wyłoniono ściślejszy subkomitet, polecając mu jaknajszybsze przygotowanie statutu i poczynienie przygotowań do przeistoczenia pożytecznej instytucji, która po zorganizowaniu tem większe będzie mogła oddawać usługi sprawie zaopatrywania ludności zrzeszonych miast

KRONIKA.

AUTOBUSY.

Zgodnie z uchwałą Rady miejskiej z dnia 16 b. m., dyrekcja tramwajów miejskich od dnia 20 b. m. ogranicza przejazd autobusami miejskiemi za opłatą normalną 30 mk. do prawa przejazdu od krańcowych stacji autobusowych do najbliższego połączenia z węzłem tramwajowym t. j. do przejazdu trzech sekcji Za odległość ponad trzy sekcje będzie pobierana powtórna opłata w wysokości 30 marek. Przejazdy ulgowe ograniczeniu nie podlegają i bilety za 15 marek służyć będą na przejazd całkowitych podwójnych kursów.

Jednocześnie wozy linji nr. 2 (marymonckiej) kursować będą od Marymontu—tylko do Muranowa (3 sekcje) zamiast jak dotychczas do placu Zamkowego. Wszystkie pozostałe linje: bródnowska, grochowska i czerniakowska (po 6 sekcji) pozostają bez zmiany, t. j. dochodzić będą do placu Zamkowego, względnie do dworcu Głównego.

Również dozwolony będzie przewóz bagażów wagi do 20 klg. o ile na to miejsce pozwoli i za opłatą 30 mk. wzamian za otrzymany dodatkowy bilet.

DLA STRAŻY OGNIOWEJ.

W celu przyjęcia zamówionych i wykończonych 4 pomp na samochodach oraz nabycia nowych węży gumowych, Magistrat delegował komendanta straży p. Hłasko oraz inż. Benedykcińskiego, członka delegacji wydziału 12-go Magistratu na Górny Śląsk. Następnie komendant Hłasko udał się do Niemiec, gdzie zamówił 100 szt. węży gumowych po 21 metrów każdy

GWIAZDKA DLA INWALIDÓW.

Zawiązał się komitet, który zajął się urządzeniem gwiazdki dla inwalidów—ofiar wojny, chcąc, aby w radosnym dniu pamiątki narodzin Chrystusa, ludzie ci wiedzieli, iż społeczeństwo o nich pamięta. Komitet liczy, iż intencje jego będą należycie zrozumiane przez wszystkie sfery społeczeństwa, które nie poskąpi swej daniny na cel powyższy. Protektorat nad komitetem objął Naczelnik Państwa, Józef Piłsudski. Prezesem honorowym komitetu jest prezes ministrów Antoni Ponikowski. Ofiary przyjmują redakcje pism.

ZNAKI POMIAROWE.

Minister spraw wewnętrznych do wszystkich wojewodów rozesłał okólnik w sprawie ochrony znaków pomiarowych. Na całym obszarze państwa rozsianych jest około 50.000 punktów stałych, stanowiących podstawę wszelkich prac pomiarowych, topograficznych i geograficznych. Wartość tych punktów ze stanowiska praktycznego i materjalnego interesu państwa przedstawia sumę kilkudziesięciu miljonów marek. Wobec powyższego minister zwraca uwagę wojewodom na to, iż punktów takich nie wolno właścicielom nieruchomości pod żadnym względem usuwać, niszczyć. ani też przenosić na inne miejsce bez wiedzy i współdziałania ministerjum robót publicznych, ewentualnie podwładnych urzędów.

PODATEK ALKOHOLOWY.

Ze względu na trudności techniczne przy zgłaszaniu remanentu wyrobów alkoholowych do opodatkowania, Magistrat zgodził się w myśl dezyderatów Stow. kupców branży winno kolonjalnej, aby do remanentu wódek, likierów itp. pochodzenia krajowego stosować przy opodatkowaniu przeciętną normę zawartości alkoholu 40 proc.

SUBWENCJE.

Magistrat asygnował sumę 3 milj. mk. na żywienie dzieci w ochronach miejskich, przyznał na r. szkolny 1921-22 dla sekcji kursów dla dorosłych subsydjum w ogólnej sumie mk. 300.000, oraz dla ochron społecznych subsydja w sumie 370.000 mk. na pokrycie wydatków w związku z szerzeniem kultury muzycznej w Warszawie asygnowano mk. 263.500.

Redaktor *J. Plewiński.*

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-80.